ГИМНАЗИЈА У КРАЉЕВУ

МАТУРСКИ РАД ИЗ РАЧУНАРСТВА И ИНФОРМАТИКЕ

МИНИМАЛНА СТАБЛА РАЗАПИЊАЊА У НЕУСМЕРЕНОМ ГРАФУ (MST)

Ментор: Игор Кнежевић, проф.

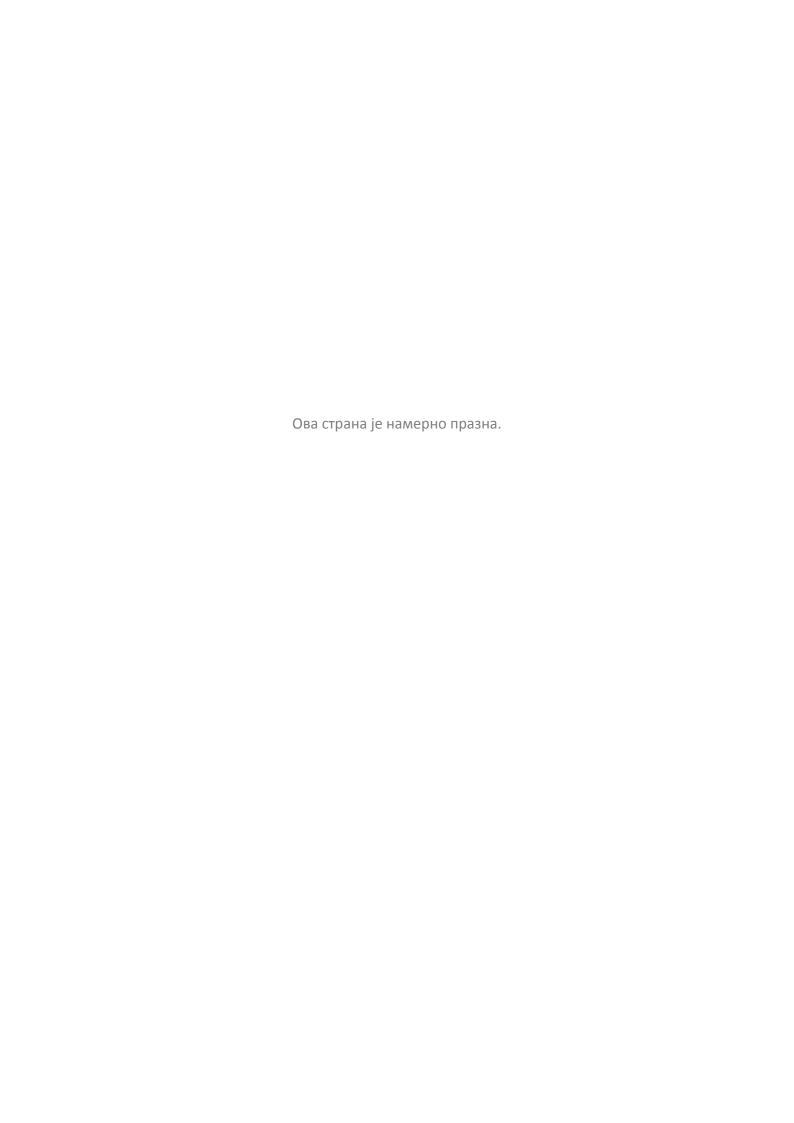
Ученик:

Славковић Виктор, IV₇

Краљево мај 2014. године

Садржај

Увод	
Историјски увод	
Теоријски увод	
Алгоритми	
Крускал	
Прим	
Борувка	
Помоћне структуре података	
Имплементација	13
Референце	14

Увод

Историјски увод

Чешки научник **О. Борувка** је 1926. развио први познати алгоритам за налажење минималног стабла разапињања у графу. Тиме је намеравао да реши проблем проналажења најефикаснијег начина за снабдевање чешке области Моравске електричном енергијом. Поред Борувкиног алгоритма, најчешће коришћени алгоритми су Примов и Крускалов. Примов алгоритам је познат и као Јарник-Прим-Дијкстрин алгоритам јер су до њега независно дошла три научника и то су: **В. Јарник** (1930), **Р.К. Прим** (1957) и **Е.В. Дијкстра** (1959). Крускалов алгоритам носи назив по **Џ.Б. Крускалу** и објављен је 1956. године. Развојем структура података које ови алгоритми користе, развијали су се и они сами, а најпознатије су варијације Примовог алгоритма које користе *d*-арни хип (**Д. Џонсон**, 1975) и Фибоначијев хип (**М. Фредман** и **Р. Тарџан**, 1984).

У последњој четвртини прошлог века, као и почетком овог, објављени су алгоритми исте намене чија сложеност тежи линеарној што представља велики напредак у односу на претходне алгоритме линеаритмичке сложености. Имплементације ових алгоритама су јако комплексне због комплексности самих алгоритама, као и због комплексности помоћних структура података које користе, па због тога неће бити предмет овог матурског рада. Аутори тих алгоритама су: **Х.Н. Габов** и коаутори (1987), **Б. Чазел** (1997. и 1999) и **С. Петит** и **В. Рамачардан** (2001).

Такође, **Бадер** и **Конг** су 2003. године објавили алгоритам исте намене који је дизајниран као паралелни алгоритам и са линеарним бројем процесора (нити) проблем решава у логаритамској сложености.

О. Борувка (Otakar Borůvka) (1899 - 1995) је био чешки математичар. Упамћен је по свом доприносу теорији графова много пре њеног оснивања као математичке дисциплине.

Р.К. Прим (Robert Clay Prim) (1921) је амерички математичар и информатичар. Најпознатији је по свом раду у Беловим лабораторијама где је дао знатан допринос теорији графова и развоју рачунарских мрежа.

В. Јарник (Vojtěch Jarník) (1897-1970) је био чешки математичар. Упамћен је по свом доприносу областима математичке анализе, теорије бројева и торије графова.

Е.В. Дијкстра (Edsger Wybe Dijkstra) (1930 - 2002) је био Холандски информатичар. Упамћен је као један од највећих алгоритмичара свих времена. Добитник је Турнингове награде, а данас постоји награда за допринос у области дистрибуисаних система која носи његово име.

Џ.Б. Крускал (Joseph Bernard Kruskal, Jr.) (1928 - 2010) је био амерички математичар, статистичар и информатичар. У областима математике и информатике је познат по доприносу теорији графова и развоју поменутог алгоритма.

P.E. Тарџан (Robert Endre Tarjan) (1948) је амерички информатичар и велики алгоритмичар. Најпознатији је по Фибоначијевом хипу (енг. Fibonacci Heap) и раширеном бинарном стаблу претраге (енг. Spaly Binary Search Tree).

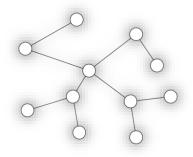
Теоријски увод

Напомена: У овом раду се термин "граф" изједначава са термином "неусмерени граф" због

природе саме теме. Тема аналогна овој у области усмерених графова је

комплекснија и неће бити разматрана у овом раду.

Дефиниција: Стабло је ациклични и повезани граф.

Теорема: Следећа тврђења су еквивалентна:

- (a) G је стабло.
- (б) G је ациклични граф, а додавање било какве гране би створило циклус.
- (в) Чворови графа G немају сопствених цилуса и између свака два чвора постоји јединствена проста веза.
- (r) G је повезан граф, али уклањање било које гране нарушава повезаност.

Доказ:

Овом исказу је еквивалентан исказ:

$$(a) \Rightarrow (6) \Rightarrow (B) \Rightarrow (\Gamma) \Rightarrow (a)$$

па ће доказ бити раздвојен на доказе појединачних импликација.

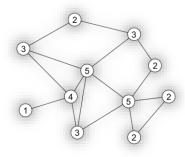
- (а) \Rightarrow (б): Познато је да је G ацикличан и повезан граф и претпоставимо да се њему додаје нова грана e која повезује чворове A и B. Ако је A=B, онда e ствара прост циклус на том чвору, а ако је $A\neq B$, како је G већ повезан граф, е ствара прост циклус.
- $(6) \Longrightarrow (B)$: Познато је да је G ацикличан граф и да додавање било које гране ствара циклус. Очигледно, чворови графа G немају сопствених циклуса. Нека су A и B било која два чвора графа G. Ако не постоји веза између њих, додавање

гране која их повезује не ствара циклус, а то је контрадикторно полазној претпоставци. Значи, G је повезан граф и још преостаје доказ јединствености просте везе између чворова A и B. Претпоставимо, супротно тврђењу, да има више од једне просте везе између њих. Нека су две такве везе Pі P'(различите). Како ове везе имају исти почетак и исти крај, или ће се разићи на неком чвору, чиме се добија циклус или ће бити идентичне, што је контрадикција са претпоставком.

 $(B)\Longrightarrow (\Gamma)$: Из полазног тврђења је јасно да је G повезан граф. Претпоставимо да се уклања грана e која повезује чворове A и B. Како чворови графа G немају сопствених цилуса, важи $A\neq B$. Ако и након уклањања постоји проста веза између чворова A и B, онда постоје две просте путање које повезују чворове A и B, па је то контрадикција.

 $(\Gamma) \Longrightarrow (a)$: Ако у графу G постоји прост циклус, уклањање гране циклуса неће нарушити повезаност, па је то контрадикторно полазном тврђењу. Значи, G је ацикличан граф.

Дефиниција: Степен чвора је број грана које излазе из њега (или улазе у њега - нема разлике у неусмереном графу).

Теорема: Нека је G(V, E) коначан граф и n = |V|. Следећа тврђења су еквивалентна:

- (a) G је стабло.
- (б) G је ациклични граф и |E| = n 1.
- (в) G је повезан граф и |E| = n 1.

Доказ:

За n=1, доказ је тривијалан. Овом исказу је еквивалентан исказ:

$$(a) \Rightarrow (6) \Rightarrow (B) \Rightarrow (a)$$

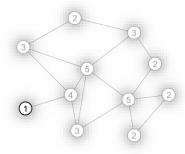
па ће доказ за $n \ge 2$ бити раздвојен на доказе појединачних импликација.

(а) \Rightarrow (б): По дефинцији стабла је G ацикличан граф, а може се показати индукцијом да у тим условима важи |E|=n-1. За базу индукције можемо узети тривијалне случајеве за n=1 и n=2. Под претпоставком да тврђење важи за свако n < m, показаћемо да важи и за m. Ако из дрвета са m грана избацимо било коју грану e, по еквиваленцији исказа (а) и (r) добијамо две дисјунктне компоненте повезаности од којих је свака ациклична, па је и стабло. По индуктивној претпоставци, свако од та тва стабла има број грана за један мањи од броја чворова, па је тај збир m-2 и кад се врати e, то је m-1.

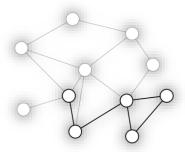
 $(6)\Rightarrow (8)$: Докажимо прво да граф Gима бар два чвора степена 1. Како је то ацикличан граф, $n\geq 2$ и $|E|\geq 1$, овај доказ је тривијалан. Сада повезаност графа G доказујемо индукцијом. Поново, за базу индукције можемо узети тривијалне случајеве за n=1 и n=2. Под претпоставком да важи за n, доказујемо да важи за n+1. Ако поменутом графу са n чворова додамо један чвор и једну грану тако да нова грана повезује нови чвор и један од чворова степена 1, добијамо тражени повезани граф и потврђујемо коректност индукцијског корака и саме индукције.

(в) \Rightarrow (а): Све док G има простих циклуса, можемо уклонити неку грану без нарушавања повезаности. На крају тог процеса се добија стабло које по (а) \Rightarrow (б) има n-1 грана, а то је број грана од кога смо по претпоставци кренули, па је G ацикличан граф, тј. G је стабло.

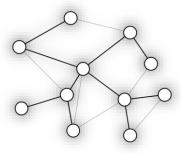
Дефиниција: Чвор чији је степен 1 се назива лист.

 \mathcal{L} ефиниција: Граф G'(V',E') је подграф графа G(V,E) ако $V'\subset V$ је и $E'\subset E$.

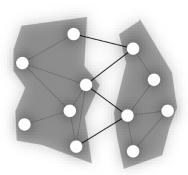

Дефиниција: Подграф T(V, E') графа G(V, E) је његово стабло разапињања ако је T стабло.

Дефиниција: Минимало стабло разапињања (енг. MST – Minimum Spanning Tree или MCST - Minimum-Cost Spanning Tree) графа G(V,E) је оно од његових стабала разапињања за које је сума тењина додељених његовим гранама минимална.

Дефиниција: Рез је било каква подела чворова графа у два дисјунктна и непреазна подксупа, а грана реза је свака грана која повезује два чвора који су у различитим скуповима реза.

Теорема:

Својство реза: Грана најмање тежине произвољног реза графа код кога су тежине додељене гранама међусобно различите припада минималном стаблу разапињања тог графа.

Доказ:

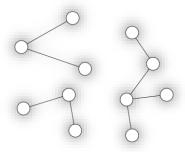
Нека је e грана најмање тежине произвољног реза, а T минимално стабло разапињања. Претопоставимо да, супротно тврђењу, T не садржи грану e. Додавањем гране e у стабло Tдобија се прост циклус који осим гране e садржи бар још једну грану реза (означавамо са f) која има већу тежину од e. Можемо добити повезујуће стабло мање тежине ако уклонимо грану f и додамо грану e, па долазимо до контрадикције.

Напомена:

У претходној теореми, као и у остатку рада, у обзир ће се узимати графови код којих су тежине додељене гранама међусобно различите и сматраће се да граф има јединствено минимално стабло разапињања. Ово је важно јер поједностављује теоријске доказе, а у пракси нема разлике у примени алгоритама који следе тј. алгоритми који следе ће увек наћи једно од минималних стабала разапињања.

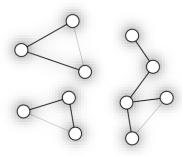
Дефиниција:

Шума је граф код кога свака компонента повезаности представља стабло.

Дефиниција:

Шума разапињања неповезаног графа је скуп појединачних стабала повезаности његових компонената повезаности (по једно стабло разапињања из сваке компоненте повезаности).

Дефиниција: Минимална шума разапињања неповезаног графа је она шума разапињања чије

је свако стабло минимално стабло разапињања компоненате повезаности којој

припада.

Напомена: У наставку ће се у обзир узимати само повезани графови јер у супротном не

постоји минимално стабло разапињања већ минимална шума разапињања. Сврха овога је такође да поједностави теоријске доказе, а у пракси нема разлике у примени алгоритама који следе тј. алгоритми који следе ће у случају

неповезаног графа наћи минималну шуму разапињања (јенду од њих).

Алгоритми

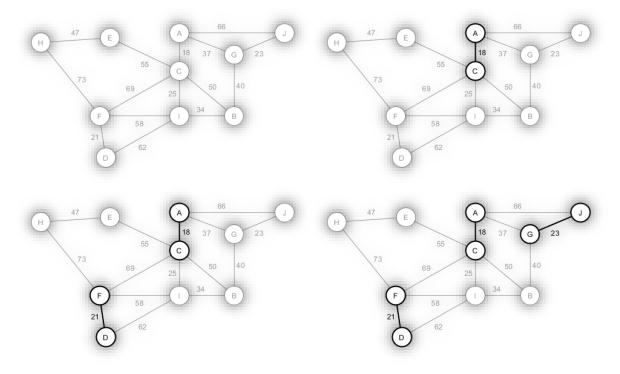
Крускал

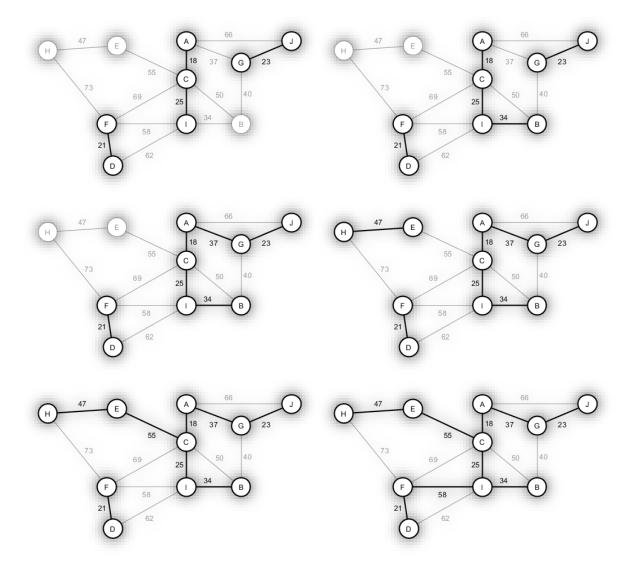
Крускалов алгоритам подразумева сортирање свих грана графа по тежини и њихов пролазак (од гране најмање тежине ка грани највеће тежине) у ком се тренутна грана додаје у тражено стабло уколико њено додавање не формира циклус са претходно додатим гранама. Одабране гране формирају шуму чија се стабла даљим додавањем грана спајају у једно тражено стабло. Одабир грана се прекида када број убачених грана буде за 1 мањи од броја чворова. Ово је пример грамзивог алгоритма.

Доказ ефикасности:

Ако разматрана грана не формира циклус са претходно одабраним гранама, онда се она може посматрати као грана реза у коме чворови повезани одабраним гранма са различитих страна разматране гране припадају различитим скуповима реза. Како разамтрана грана не образује поменути циклус, то је прва грана тог реза која се разматра, а како их разматрамо у растућем поретку, она је минимална грана тог реза. Према теореми о својству реза, ова грана припада минималном стаблу разапињања.

Пример поступне примене алгоритма:

Приликом имплементације Крускаловог алгоритма за континуални одабир гране најмање тежине се као елегантно решење користе редови за приоритетом (енг. **Priority Queues**) или се гране могу стандардно сортирати. Што се тиче дела који проверава да ли размтрана грана формира циклус са претходно додатим гранама, проблем се своди на проверу повезаности два чвора, а то се најбрже реализује употребом структуре дисјунктних скупова (**Disjoint-Set Union-Find**) и то уз **WQUPC** (**Weighted Quick-Union with Path Compression**) имплементацију.

Сложеност сортирања грана је у сваком поменутом случају линеаритмичка, док је сложеност операција уније и претраге WQUPC дисјунктних скупова амортизовано константна (сложеност је реда итеративног логаритма), па је целокпупна сложеност алгоритма:

$$O(E \log E) + O(\log E) = O(E \log E^{\uparrow})$$

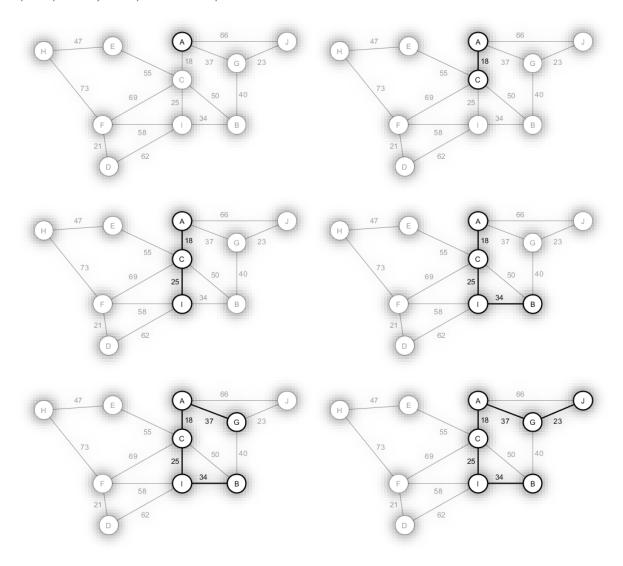
Прим

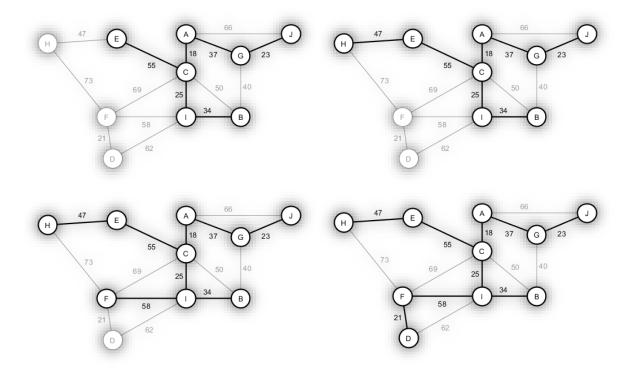
Примов алгоритам подразумева изградњу минималног стабла разапињања поласком од једночворног стабла (произвољни чвор) и додавањем грана најмање тежине које повезују растуће стабло са неким чвором ван њега. Додавање се прекида када сви чворови буду повезани у тражено стабло.

Доказ ефикасности:

У сваком тренутку графа можемо направити рез такав да један скуп реза чине чворови који су тренутно у стаблу, а други сви опстали. Грана која се додаје је грана реза са минималном тежином, па је то директна последица теореме о својству реза.

Пример поступне примене алгоритма:

Размотрићемо више имплементација овог алгоритма. Прва имплементација користи ред са приоритетом имплементиран бинарним хипом (енг. **Binary Heap**) у који се додају гране које повезују последњи убачен чвор са чворовима ван стабла. Овај ред даје тражену грану у свакој итерацији, међутим, мана је што се приликом додавања нове гране која повезује исти чвор као и нека претходна грана са стаблом долази до нагомилавања непотребних грана у реду, а то успорава цео процес. Сложеност ове имплементације је:

$$O(E \log E)$$

Друга имплементација овог алгоритма користи ред са приоритетом (имплементиран бинарним хипом) који има операцијоу смањивања приоритета појединачних чланова (енг. **Decrease Key Priority Queue**). У сваком тренутку се у реду налазе сви чворови графа, а приоритет је минимална тежина гране која повезује чвор са растућим стаблом. Уколико таква грана још није пронађена или је чвор већ укључен у стабло, његов приоритет је бесконачан тј. ставља се на крај реда. Како се чворови додају у стаблуо и обилазе нове гране, тако се самњује приоритет чворова до којих воде гране које обилазимо и овиме се постиже да се у сваком тренутку у реду налази минимална веза сваког чвора са стаблом. Сложеност ове имплементације је:

$$O(E \log V)$$

Трећа имплементација је варијација претходне позната као Џонсонов алгоритам. Разлика је у имплементацији реда са приоритетом где се уместо бинарног хипа користи Џонсонов d-арни хип (енг. **d-ary Heap**). Сложеност оваквог алгоритма је:

$$O(E \log_d V)$$

Четврта имплементација је поново варијација исте природе позната као Фредман - Тарџанов алгоритам. Овде се за имплементацију реда са приоритетом користи њихов Фибоначијев хип (енг. **Fibonacci Heap**). Сложеност овог алгоритма је:

$$O(E + V \log V)$$

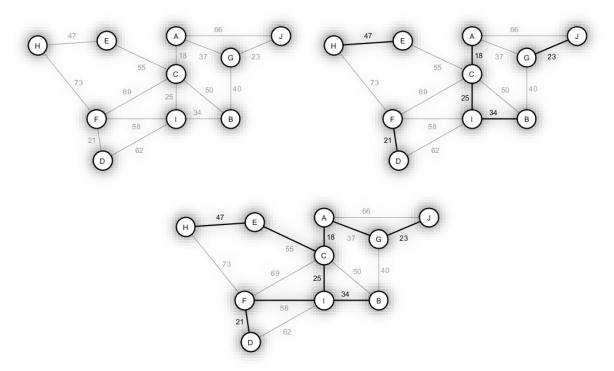
Борувка

Борувкин алгоритам се може назвати мешавином Примовог и Крускаловог алгоритма. Полази се од |V| једночворних стабала (по једно за сваки чвор) и у свакој итерацији се сваком стаблу додаје грана најмање тежине која повезује то стабло и чвор ван њега. Процес траје све док стабло није обједињено тј. док број додатих грана није |V|-1.

Доказ ефикасности:

У свакој итерацији се сваком појединачном стаблу шуме која касније формира тражено стабло додаје грана најмање тежине која га повезује са чвором ван њега, а валидност овог корака (подкорака итерације) је доказана у доказу ефикасности Примовог алгоритма. Такође, овај доказ се може свести и на доказ ефикасности Крускаловог алгоритма јер се у свакој итерацији у више подкорака у стабло додаје "наупотребљена" грана најмање тежине, па је то део доказа ефикасности Крускаловог алгоритма.

Пример поступне примене алгоритма:

Ефикасна имплементација користи структуру WQUPC дисјунктних скупова као и код Крускаловог алгоритма за утврђивање повезаности, а ред са приоритетом за бирање гране најмање тежине која води до чвора ван стабла. Сложеност овог алгоритма је:

 $O(E \log V^{\uparrow})$

Помоћне структуре података

Поменуте помоћне структуре података нису предмет овог рада, па због тога овде нису детаљно објашњене већ су њихове карактеристике и карактеристике њихових операција укратко описане у овом одељку. Такође, ове структуре су детаљно имплементиране уз главне алгоритме овог рада и доставњене у прилогу.

Дисјунктни скупови

Дисјунктни скупови представљају структуру која прати скуп елемената одређеног типа који међусобно могу бити повезани и формирају дисјунктне подскупове главног скупа. Основне операције над дисјунктним скуповима и сложености њихових имплементација различитим алгоритмима су представљене у следећој табели:

Операција		Сложеност			
	Опис	Quick-Find	Quick-Union	Weighted Quick- Union	Weighted Quick- Union with Path Compression
Union	повезује два елемента	O(N)	O(N)	$O(\log N)$	$O(\log * N)$ $O(1^{\uparrow})$
Find	проналази индекс компоненте повезаности којој елемент припада	0(1)	O(N)	$O(\log N)$	$O(\log * N)$ $O(1^{\uparrow})$

Редови са приоритетом

Редови са приоритетом представљају структуру која је слична обичној структури реда. Разлика је у томе што ови редови не функционишу по принципу FIFO (First-In-First-Out), већ је сваком члану реда додењен приоритет и члан са највећим приоритетом први излази из реда. Основне операције над редовима са приоритетом и сложености њихових имплементација различитим структурама су представљене у следећој табели:

Операција		Сложеност		
	Опис	Binary Heap	d-ary Heap	Fibonacci Heap
Insert	убацује елемент у ред	$O(\log N)$	$O(\log_d N)$	0(1)
Delete	избацује елемент највећег приоритета из реда	$O(\log N)$	$O(\log_d N)$	$O(\log N)$
Decrease Key	мења приоритет већ убаченог елемента елемента	$O(\log N)$	$O(\log_d N)$	0(1)
Тор	враћа елемент највећег приоритета	0(1)	0(1)	0(1)

Имплементација

У овом одељку су као прилог у виду CD-а достављене имплементације главних алгоритама овог рада као и неких од поменутих помоћних структура и алгоритама који њима манипулишу. Коришћен је програмски језик Java због поједностављеног референцирања.

Референце

Even, S., Even, G. (2012) Graph Algorithms, 2nd edn., New York: Cambridge University Press.

Živković, M. (2000) Algoritmi, Beograd: Matematički fakultet.

Cormen, T.H., Leiserson, C.E., Rivest R.L., Stein, C. (2012) *Graph Algorithms*, 3rd edn., London: The MIT Press.

Dasgputa, S., Papadimitriou, C.H., Vazirani U.V. (2006) Algorithms, California: McGraw-Hill.

Sedgewick, R., Wayne, K. (2011) Algorithms, 4th edn., Boston: Addison-Wesley.

Wikipedia (2013) Bernard Chazelle, Available at: http://en.wikipedia.org/wiki/Bernard Chazelle.

Wikipedia (2013) Borůvka's algorithm, Available

at: http://en.wikipedia.org/wiki/Bor%C5%AFvka%27s_algorithm.

Wikipedia (2013) d-ary heap, Available at: http://en.wikipedia.org/wiki/D-ary_heap.

Wikipedia (2013) Donald B. Johnson, Available at: http://en.wikipedia.org/wiki/Donald B. Johnson.

Wikipedia (2013) Robert C. Prim, Available at: http://en.wikipedia.org/wiki/Robert C. Prim.

Wikipedia (2014) Edsger W. Dijkstra, Available at:http://en.wikipedia.org/wiki/Edsger_W._Dijkstra.

Wikipedia (2014) Otakar Borůvka, Available at: http://en.wikipedia.org/wiki/Otakar Bor%C5%AFvka.

Wikipedia (2014) Robert Tarjan, Available at: http://en.wikipedia.org/wiki/Robert Tarjan.

Wikipedia (2014) Vojtěch Jarník, Available

at: http://en.wikipedia.org/wiki/Vojt%C4%9Bch_Jarn%C3%ADk.